

**Sygn. akt XVII AmE 67/20**

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów  
w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Witold Rękosiewicz

Protokolant: sekretarz sądowy Magdalena Żabińska

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2022 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) **spółki z ograniczoną odpowiedzialnością  
z siedzibą w W.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

**o wymierzenie kary pieniężnej**

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

z dnia 13 grudnia 2019 r. nr (...).(…)

I. oddała odwołanie,

II. zasądza od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą  
w W. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia) tytułem kosztów zastępstwa  
procesowego.

Sędzia SO Witold Rękosiewicz.

**Sygn. akt XVII AmE 67/20**

## UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes URE, pozwany) decyzją z dnia 13 grudnia 2019 r. znak: (...).(…), na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 49 w zw. z art. 56 ust. 2h pkt 9 oraz na podstawie art. 56 ust. 2 i 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 755 ze zm., dalej: Pe) w zw. z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.- Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 2096):

1. stwierdził, że (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. (powód, Przedsiębiorca, Spółka) nie zrealizowała obowiązku, o którym mowa w art. 37 ust. 2c Pe, poprzez nie złożenie wniosku o zmianę udzielonej mu koncesji w zakresie zmiany adresu siedziby, w terminie 7 dni od dnia zmiany siedziby.

2. stwierdził, że Przedsiębiorca trzykrotnie nie zrealizował obowiązku, o którym mowa w art. 37 ust. 2d Pe poprzez nie zgłoszenie następujących zmian opublikowanych w:

a) MSiG nr (...) ((…)) z dnia 5 października 2017 r. pod pozycją (...),

b) MSiG nr (...) (...) z dnia 17 stycznia 2018 r. pod pozycją (...),

c) MSiG nr (...) (...) z dnia 17 stycznia 2018 r. pod pozycją(...).

3. za zaniechanie opisane w pkt 1 wymierzył Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000 zł,
4. za zaniechanie opisane w pkt 2 lit a wymierzył Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000 zł,
5. za zaniechanie opisane w pkt 2 lit b wymierzył Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000 zł,
6. za zaniechanie opisane w pkt 2 lit c wymierzył Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000 zł.

(...) sp. z o. o. z siedzibą w W. w złożonym odwołaniu zaskarżyła powyższą decyzję Prezesa URE w całości. Zaskarżonej decyzji powód zarzucił naruszenie przepisów art. 56 ust. 6a Pe, poprzez pominięcie znikomego stopnia szkodliwości czynu oraz faktu, iż skarżąca złożyła w dniu 16 stycznia 2017 r. wniosek o zmianę koncesji, w ramach którego wskazała aktualne dane, jak również pominięcie wniosku uzupełniającego wniosek o zmianę koncesji z dnia 6 września 2019 r., w ramach którego wskazano wszelkie zmiany, w tym dotyczące siedziby, osób reprezentujących Spółkę oraz wspólników.

Na podstawie podniesionego zarzutu powód wniósł o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Powód nie zgodził się z Prezesem URE, że wymierzenie Spółce kary pieniężnej było uzasadnione ze względu na niezłożenie przez Spółkę wniosku o zmianę udzielonej koncesji w zakresie adresu siedziby oraz trzykrotne niezrealizowanie obowiązku w przedmiocie zgłoszenia zmiany danych w terminach przewidzianych w przepisach ustawy. Stwierdził, że podstawą wydania zaskarżonej decyzji był wadliwie ustalony stan faktyczny. Wskazał, że w związku ze zmianą siedziby w czasie prowadzenia postępowania administracyjnego Spółka powierzyła odbiór korespondencji innemu podmiotowi, który nie przekazywał kierowanej do niej korespondencji. W rezultacie Spółka nie miała wiedzy, czy zmiana siedziby została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego. Nie miała również świadomości o postępowaniu toczącym się przed Prezesem URE. Powód zaznaczył, że Spółka w odpowiedzi na zawiadomienie z 20 lutego 2019 r., w piśmie z dnia 26 marca 2019 r. wniosła o potraktowanie tego pisma jako informacji i wniosku o zmianę siedziby. Do pisma załączono dokumenty złożone do KRS, dotyczące wniosku o wpis zmiany siedziby Spółki. W ten sposób Spółka podjęła próbę wykonania obowiązku złożenia wniosku o zmianę koncesji w przedmiocie zmiany siedziby i zgłoszenia trzech zmian opublikowanych w MSiG z 5 października 2017 r. oraz 17 stycznia 2018 r. Ponadto powód wskazał, że 16 stycznia 2017 r. złożył wniosek o zmianę koncesji i został wezwany do uzupełnienia braków. Spółka uzupełniła braki poprzez zgłoszenie zmiany siedziby w piśmie z dnia 26 marca 2019 r. oraz w piśmie z dnia 6 września 2019 r., w którym złożyła do Prezesa URE pozostałe dane dotyczące zmian, do których doszło w Spółce. W ocenie powoda wydanie decyzji wymierzającej karę pieniężną było bezzasadne, ponieważ Spółka spełniła obowiązek po powzięciu wiedzy o uchybieniach, zatem wskazane braki stanowiły znikomy stopień szkodliwości czynu.

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany podtrzymał stanowisko przedstawione w zaskarżonej decyzji. Zauważył, że zgodnie z art. 37 ust. 1 pkt 1 Pe do elementów istotnych koncesji zalicza się oznaczenie podmiotu, jego siedziby lub miejsca zamieszkania i adres. Wskazał, że w przypadku zmiany adresu art. 37 ust. 2c Pe zobowiązuje koncesjonariusza do złożenia wniosku o zmianę koncesji najpóźniej w terminie 7 dni od dnia zaistnienia tych zmian. Stwierdził, że powód w terminie do dnia 3 stycznia 2019 r. powinien złożyć wniosek o zmianę koncesji w zakresie zmiany siedziby i adresu. Przedsiębiorca nie złożył wniosku we wskazanym terminie. Okoliczność tę potwierdził powód wskazując w odwołaniu, że do dnia 26 marca 2019 r. nie informował Prezesa URE o zmianie siedziby. Natomiast termin na zawiadomienie Prezesa URE

o zmianie osób uprawnionych do reprezentacji Spółki, zmiany prokurenta oraz jedyne go wspólnika Spółki upłynęły bezskutecznie odpowiednio w dniach 19 października 2019 r. oraz 1 lutego 2018 r. Powód przekazał Prezesowi URE informacje o tych zmianach dopiero w piśmie z dnia 6 września 2019 r. Pozwany zauważył, że określona w art. 56 ust. 1 pkt 49 Pe odpowiedzialność z tytułu niezrealizowania obowiązku, o którym mowa w art. 37 ust. 2c i ust. 2d Pe ma charakter obiektywny, została oparta na zasadzie bezprawności działania lub zaniechania i zagrożona karą pieniężną. Odpowiedzialność ta nie podlega ograniczeniom ze względu na brak wystąpienia zawinienia. Przedmiotem oceny jest wyłącznie obiektywna okoliczność niewykonania obowiązku ustawowego. Wskazał, że powód nie udowodnił, że w sprawie występowały okoliczności wyłączające obiektywną odpowiedzialność za wystąpienie naruszenia, co wykluczałoby możliwość przypisania mu odpowiedzialności.

W ocenie pozwanego w sprawie nie zostały spełnione wymienione w art. 56 ust. 6a Pe przesłanki umożliwiające zastosowanie odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Pozwany wskazał na fakt znacznego przekroczenia terminu przekazania danych o zmianie siedziby i adresu, zmiany wspólnika (ponad rok) i obowiązku przekazania informacji o osobach uprawnionych lub wchodzących w skład organu uprawnionego do reprezentowania koncesjonariusza. W ocenie pozwanego również okoliczność przekazania informacji po wszczęciu postępowania administracyjnego nie uzasadniała uznania, że Spółka wykonała obowiązek dobrowolnie i spełniona została jedna z przesłanek przewidzianych w art. 56 ust. 6a Pe. Zdaniem Prezesa URE wysokość nałożonej decyzją kary pieniężnej pozwoli na realizację ustawowych funkcji kary w zakresie prewencji szczególnej i ogólnej.

### ***Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:***

Prezes URE decyzją z dnia 16 czerwca 2015 r., nr (...) z późn. zm. udzielił Spółce koncesji na obrót paliwami ciekłymi. W treści koncesji wskazany został adres i siedziba Przedsiębiorcy Al. (...), (...)-(...) G. jako siedzibę.

W toku kontroli kwartalnej prowadzonej przez Urząd Regulacji Energetyki, w dniu 14 grudnia 2018 r. wykryto zmianę siedziby Spółki oraz zmianę danych, o których mowa w art. 35 ust. 1c pkt 4 i 5.

Sąd Rejestrowy w dniu 14 grudnia 2018 r. wpisał do KRS zmianę adresu siedziby firmy z Al. (...), (...)-(...) G. na ul. (...), (...)-(...) W.. Informacja o zmianie wpisu w KRS w zakresie siedziby i adresu Spółki została opublikowana w MSiG nr (...) ( (...)) w dniu 27 grudnia 2018 r. pod pozycją (...). (k. 5 akt adm.)

Termin na złożenie wniosku o zmianę udzielonej koncesji upłynął w dniu 3 stycznia 2019 r. przedsiębiorca nie złożył ww. wniosku we wskazanym terminie.

W dniu 5 października 2017 r. w (...) nr (...) ((...)) pod pozycją(...) opublikowano informację o wpisaniu do KRS w dniu 22 września 2017 r. zmiany polegającej na wykreśleniu dotychczasowego prezesa zarządu Spółki A. D. oraz wpisanie w jego miejsce jako prezesa zarządu A. B.. (k. 7 akt adm.)

Termin na powiadomienie Prezesa URE o tej zmianie minął w dniu 19 października 2018 r.

Zgodnie z ogłoszeniem opublikowanym w MSiG nr (...) ((...)) z dnia 17 stycznia 2018 r. pod pozycją (...) sąd rejestrowy w dniu 10 stycznia 2018 r. wpisał do KRS zmianę wspólników Przedsiębiorstwa poprzez wykreślenie M. L. oraz wpisanie T. J., oraz pod pozycją (...) opublikowano ogłoszenie o wykreśleniu w dniu 11 stycznia 2018 r. z rejestru prokurenta M. L. (k. 6 akt adm.)

Termin na powiadomienie o powyższych zmianach upłynął bezskutecznie w dniu 1 lutego 2018 r.

Prezes URE pismem z dnia 20 lutego 2019 r. zawiadomił Spółkę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej (...) sp. z o. o. z siedzibą w W., z tytułu naruszenia art. 37 ust. 2c i ust. 2d Pe oraz wezwał do złożenia wyjaśnień i dokumentów mających związek ze sprawą. (k. 8-9 akt adm.)

W piśmie z dnia 26 marca 2019 r. Przedsiębiorca wskazał wysokość przychodów i dochodów z 2018 r. oraz przekazał dokumenty złożone w KRS w przedmiocie zmiany siedziby Spółki. (k. 13-42 akt adm.)

Pismem z dnia 15 kwietnia 2019 r. Prezes URE zawiadomił Przedsiębiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego i możliwości zapoznania się z zebranych materiałem dowodowym oraz złożenia ewentualnych uwag i wyjaśnień. (k. 43 akt adm.)

Przedsiębiorca pismem z dnia 29 kwietnia 2019 r. wniósł o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej. (k.45-46 akt adm.)

Prezes URE w piśmie z dnia 2 września 2019 r. zawiadomił Przedsiębiorcę o pozostawieniu bez rozpoznania wniosku z dnia 16 stycznia 2017 r. w sprawie dostosowania koncesji na obrót paliwami ciekłymi do wymagań wskazanych w art. 16 ust. ustawy z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r., poz. 1165, z późn. zm.). (k. 48-49 akt adm.)

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych powyżej dowodów zebranych w postępowaniu administracyjnym, twierdzeń stron przedstawionych w pismach procesowych oraz faktów powszechnie znanych. Sąd przyznał moc dowodową wszystkim zebranych w sprawie dokumentom, które nie były przez strony kwestionowane i nie budziły wątpliwości Sądu.

### ***Na podstawie dokonanych ustaleń Sąd Okręgowy zważył, co następuje:***

Stosownie do treści art. 37 ust. 2c Pe w przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 7 (oznaczenia podmiotu, jego siedziby lub miejsca zamieszkania oraz adresu, numeru w rejestrze KRS), przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane złożyć wniosek o zmianę koncesji najpóźniej w terminie 7 dni od dnia zaistnienia tych zmian.

Natomiast zgodnie z brzmieniem art. 37 ust. 2d Pe przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na wytwarzanie paliw ciekłych lub koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą jest obowiązane zgłaszać Prezesowi URE zmiany danych osób uprawnionych lub wchodzących w skład organu uprawnionego do reprezentowania wnioskodawcy oraz listy wspólników lub akcjonariuszy, posiadających co najmniej 20% udziałów lub akcji, w przypadku wnioskodawcy innego niż osoba fizyczna, w terminie 14 dni od dnia zaistnienia tych zmian.

W przypadku niezrealizowania ww. obowiązków, art. 56 ust. 1 pkt 49 Pe przewiduje sankcję w postaci kary pieniężnej.

W sprawie bezsporne jest, że powód w przewidzianym do tego terminie ustawowym nie zawiadomił Prezesa URE o zmianie adresu siedziby Spółki oraz o zmianie składu organu reprezentacji Przedsiębiorstwa, zmianie wspólnika Przedsiębiorstwa posiadającego 100% udziałów i o wykreśleniu prokurenta. Prowadzi to do wniosku, że powód dopuścił się naruszenia przepisu art. 37 ust 2c oraz art. 37 ust. 2d Pe. Część wymaganych informacji została przekazana dopiero na skutek wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej.

Wobec zaniechania przez powoda wypełnienia powyższego obowiązku zachodziły formalne podstawy do nałożenia na powoda kary pieniężnej, o jakiej mowa w art. 56 ust 1 pkt 49 Pe.

Przewidziana w przepisach ustawy Prawo energetyczne odpowiedzialność administracyjna ma charakter obiektywny, czyli jest niezależna od winy przedsiębiorcy. Zatem już samo faktyczne stwierdzenie naruszenia norm prawa administracyjnego powoduje odpowiedzialność karno-administracyjną. Dla możliwości zastosowania sankcji pieniężnej istotne jest jedynie stwierdzenie przez organ obiektywnego faktu naruszenia normy prawa administracyjnego przez stronę. Odpowiedzialność za zachowanie, które na mocy art. 56 ust 1 pkt 49 Pe jest zagrożone karą, oparta jest za zasadzie bezprawności działania lub zaniechania, wystarczy stwierdzić, że koncesjonariusz dopuścił się naruszenia ciężących na nim obowiązków.

Prezes URE w odpowiedzi na odwołanie słusznie zauważył, że powód nie przedstawił okoliczności, które wyłączałyby odpowiedzialność obiektywną za zaistniałe naruszenia. Fakt powierzenia przez Przedsiębiorstwo odbioru korespondencji innej spółce, nie świadczy o zwolnieniu powoda z odpowiedzialności za skutki wynikające z odebrania

tej korespondencji. Okoliczność, że spółka, która zobowiązała się do odbioru korespondencji i przekazywania jej powodowi nie wywiązała się z umowy nie może stanowić usprawiedliwienia dla niewykonania przez powoda obowiązku złożenia do Prezesa URE wniosku o zmianę koncesji i zgłoszenia zmian, które zaszły w Spółce zgodnie z art. 37 ust. 2c oraz art. 37 ust. 2d Pe. Należy zauważyć, że organizacja obiegu korespondencji jest wewnętrzną sprawą Spółki. Obowiązkiem Przedsiębiorcy jest takie zorganizowanie odbioru pism, aby korespondencja trafiła do właściwej osoby i to właśnie Spółka ponosi odpowiedzialność za właściwe zorganizowanie przyjmowania pism i obiegu korespondencji. Ponadto należy zauważyć, że skoro powód upoważnił podmiot zewnętrzny do odbioru pism kierowanych do Spółki, to doręczenia pism w ramach postępowania administracyjnego należy uznać za skuteczne. Wobec tego, nie ma podstaw do uznania za zasadne tłumaczenia powoda, iż ze względu na nieprawidłowe zachowanie podmiotu, który upoważnił do odbioru korespondencji w jego imieniu, nie miał wiedzy o faktach wskazanych w kierowanej do Spółki korespondencji.

W odniesieniu do zarzutu naruszenia art. 56 ust. 6a Pe poprzez jego niezastosowanie, wskazać należało, że ustawodawca dał Prezesowi URE możliwość odstąpienia od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek. W przypadku niezłożenia w terminie wniosku o zmianę koncesji, niezłożenia odpowiednich informacji, o stopniu szkodliwości decyduje bezprawność czynu. W tym kontekście nie ma znaczenia podnoszona w odwołaniu okoliczność, że powód ostatecznie złożył wniosek o zmianę koncesji i poinformował Prezesa URE o zmianie siedziby Spółki. Przewidziany w ustawie termin na wykonanie tego obowiązku został przekroczony w sposób znaczny, ponieważ było to ponad 2 miesiące. Ponadto zmiany nie dotyczyły tylko adresu siedziby Spółki, ale również współników i osób uprawnionych do reprezentacji koncesjonariusza. Wobec braku łącznego wystąpienia pierwszej przesłanki i jednej z dwóch alternatywnie przewidzianych w art. 56 ust. 6a Pe przesłanek Prezes URE nie był uprawniony do zastosowania w sprawie instytucji odstąpienia od wymierzenia kary. Ponadto wskazać należy, iż powoływany przepis został ukształtowany w sposób ewentualny, dający organowi możliwość wyboru w zakresie jego zastosowania. Wobec tego nawet w przypadku łącznego spełnienia przewidzianych w art. 56 ust. 6a Pe przesłanek nie można stawiać Prezesowi URE zarzutu, że nie skorzystał z przewidzianej w nim możliwości. Takie stanowisko znalazło potwierdzenie w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 2019 r. sygn. akt I NSK 95/18. Wobec tego zarzut naruszenia art. 56 ust. 6a Pe należało uznać za niezasadny.

Podkreślenia w tym miejscu należy, że zgodnie z przepisem art. 355 § 2 k.c. na podmiotach wykonujących w sposób profesjonalny działalność gospodarczą ciąży obowiązek wykonywania tej działalności z dołożeniem szczególnej staranności z uwzględnieniem jej zawodowego charakteru. Oznacza to, że przedsiębiorca obowiązany jest do zwiększonej skrupulatności, rzetelności, zapobiegliwości i zdolności przewidywania. Powód jako koncesjonowany podmiot profesjonalny, powinien zdawać sobie sprawę z ciążących na nim obowiązków i w konsekwencji odpowiada za swoje działania bądź zaniechania powstałe w wyniku wykonywania działalności koncesjonowanej, która winna być wykonywana zgodnie z przepisami obowiązującego prawa. Powód powinien również mieć świadomość, że działalność koncesyjna, o możliwość wykonywania której powód sam się ubiegał, jest reglamentowana przez państwo, w związku z czym, sposób jej wykonywania winien stać na szczególnie wysokim poziomie i powinna być ona wykonywana zgodnie z prawem.

W tym stanie, stanowisko powoda dotyczące naruszenia przez Prezesa URE art. 56 ust. 6a Pe poprzez pominięcie znikomego stopnia szkodliwości czynu oraz faktu dopełnienia obowiązku przez Spółkę, należało uznać za nietrafne. Podkreślenia wymaga, że złożenie odpowiednich informacji po upływie przewidzianego w ustawie terminu nie stanowi prawidłowego wykonania obowiązku.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności Sąd Okręgowy, wobec braku podstaw do uwzględnienia oddalił odwołanie, jako bezzasadne - art. 479<sup>53</sup> § 1 k.p.c.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c., stosownie do wyniku sporu, ustalając wysokość należnych pozwanemu kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 720 zł, na podstawie § 14 ust. 2

pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia odwołania.

Sędzia SO Witold Rękosiewicz.